

DECIZIA nr. 201/2009
privind solutionarea contestatiei formulata de
doamna **X**,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice Sector 1 cu adresele nr. x, nr. x si nr. x, inregistrate la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x, nr. x si nr. x asupra contestatiei formulata de contribuabila **X**, cu domiciliul in x.

Obiectul contestatiei, inregistrata la AFP Sector 1 sub nr. x, completata prin adresa inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, il constituie Raportul de inspectie fiscala nr. x intocmit de organele de inspectie fiscala din cadrul AFP Sector 1, comunicat in data de **02.04.2009**.

Avand in vedere dispozitiile art. 205 alin. (1), art. 207 si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de contribuabila **X**.

In ceea ce priveste indeplinirea conditiilor de procedura se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii se poate investi cu analiza pe fond a contestatiei, in conditiile in care aceasta vizeaza raportul de inspectie fiscala care nu este un act administrativ fiscal.

In fapt, prin contestatia formulata, contribuabila s-a indreptat impotriva constatarilor Administratiei Finantelor Publice Sector 1, cuprinse in Raportul de inspectie fiscala nr. x cu privire la modul de stabilire a cheltuielilor nedeductibile pentru perioada 2003 - 2007.

In drept, art. 85, art. 86 alin. (1), (3) si (6), art. 87, art. 109, respectiv art. 209 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, stipuleaza urmatoarele:

“Art. 85 - (1) Impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declaratie fiscală, în conditiile art. 82 alin. (2) si art. 86 alin. (4);
- b) **prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.**”

“Art. 86 - (1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. **Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere.** (...)”

(3) **Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, si în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere** potrivit art. 89. (...)

(6) Decizia de impunere si decizia referitoare la obligatiile de plată accesorii constituie si înștiințări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată.”

“**Art. 87** - Decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43. Decizia de impunere trebuie să cuprindă, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), si categoria de impozit, taxă, contributie sau altă sumă datorată bugetului general consolidat, baza de impunere, precum si cuantumul acestora, pentru fiecare perioadă impozabilă.”

“**Art. 109** - (1) Rezultatul inspectiei fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspectiei din punct de vedere faptic si legal.

(2) La finalizarea inspectiei fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde si diferente în plus sau în minus, după caz, față de creanta fiscală existentă la momentul începerii inspectiei fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.”

“**Art. 209** - (1) Contestatiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a deciziilor pentru regularizarea situatiei, emise în conformitate cu legislatia în materie vamală, se soluționează după cum urmează:

a) contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorii vamală, precum si accesorii ale acestora, al căror cuantum este sub 1.000.000 lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul directiilor generale unde contestatarii au domiciliul fiscal. (...)”

În speta sunt aplicabile si prevederile pct. 5.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, care precizează:

“Actele administrative fiscale care intra în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 178 alin. (1) din Codul de procedura fiscală, republicat, sunt cele prevăzute expres si limitativ de lege.”

Fata de cadrul normativ sus-citat se retine ca impozitele, taxele si alte sume datorate bugetului general consolidat **se stabilesc numai printr-o decizie de impunere**, reprezentată fie de o declarație fiscală a contribuabilei, asimilată unei decizii de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare, fie de o decizie de impunere emisă în baza raportului de inspectie fiscală.

Astfel ca, actul administrativ fiscal este numai decizia de impunere, deoarece numai aceasta creează o situație juridică nouă prin stabilirea obligatiilor fiscale în sarcina contestatarei. Raportul de inspectie fiscală nu creează prin el însusi o situație juridică nouă, el fiind supus avizării sefului de serviciu si aprobării conducătorului organului de inspectie fiscală; în consecință, raportul de inspectie

fiscala nu are natura juridica de act administrativ fiscal si nu este susceptibil de a fi contestat.

De mentionat este faptul ca, in baza Raportului de inspectie fiscala nr. x a fost emisa decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de inspectia fiscala nr. x, **comunicata contribuabilei in data de 02.04.2009**, prin care AFP Sector 1 a stabilit in plus o diferenta de impozit pe venitul net anual pentru anii 2003, 2006 si 2007 in suma totala de x lei si majorari de intarziere aferente in suma totala de x lei, decizie impotriva careia doamna **X nu a formulat contestatie pana la data prezentei**, desi are aceasta posibilitate potrivit dispozitiilor titlului IX din Codul de procedura fiscala, republicat.

De mentionat este si faptul ca prin adresa nr. x, organul de solutionare a contestatiei i-a invederat contribuabilei ca singurul act care poate fi contestat este decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala, la baza acesteia stand constatarile din raportul de inspectie fiscala. De altfel, i s-a solicitat sa individualizeze cu claritate decizia de impunere pe care intelege s-o conteste, in raport de motivele invocate.

Drept urmare, prin adresa inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, contribuabila a facut urmatoarele precizari:

"Nu am primit o decizie propriu-zisa de impunere emisa de organul fiscal, conform art. 109 din OG nr. 92/2003 (...)."

In vederea unei juste solutionari a contestatiei formulata de contribuabila, DGFP-MB a solicitat Administratiei Finantelor Publice Sector 1, prin adresa nr. x, sa se pronunte cu privire la mentiunile doamnei **X**, urmare careia, prin adresa nr. x, inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, s-au comunicat urmatoarele:

"Decizia de impunere emisa in urma inspectiei fiscale (pentru anii 2003, 2006 si 2007) a fost transmisa contribuabilei cu adresa nr. x, prin mandat postal, cu confirmare de primire, primita si semnata de catre contribuabila in data de 02.04.2009."

Avand in vedere prevederile art. 213 alin. (5) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, unde se specifica: **"Organul de solutionare competent se va pronunta mai întâi asupra exceptiilor de procedura si asupra celor de fond, iar când se constata ca acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei"**, rezulta ca DGFP-MB nu va proceda la analiza pe fond a contestatiei, intrucat raportul de inspectie fiscala nu este un act administrativ care sa poata fi contestat independent de titlurile de creanta emise in baza acestuia.

De altfel, obligatia organului de solutionare a contestatiei este de a se pronunta asupra obiectului cererii dedusă judecătii, respectiv a contestatiei, care constituie garantia aplicării principiului disponibilității, consacrat prin art. 129 alin.6 Cod procedură civilă, DGFP-MB neputand solutiona contestatia decât în limitele sesizării, intrucat principiul disponibilității cuprinde în continutul său prerogativa dreptului contribuabilei de a determina limitele actiunii.

În speta, sunt aplicabile și dispozițiile art. 213 alin.(3) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, potrivit cărora:

"Soluționarea contestației se face în limitele sesizării."

Drept pentru care, contestația formulată de doamna **X**, urmează a se respinge ca inadmisibilă.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 85, art. 86 alin. (1), (3) și (6), art. 87, art. 109, respectiv art. 209 alin. (1), art. 213 alin. (3) și (5) și art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată și pct. 5.1 din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005

DECIDE

Respinge ca inadmisibilă contestația formulată de doamna **X** împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. x încheiat de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Financelor Publice Sector 1.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.